

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDSS Sodba Pdp 514/2019

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2020:PDP.514.2019

Evidenčna številka: VDS00032846

Datum odločbe: 09.01.2020

Senat: dr. Martina Šetinc Tekavec (preds.), Sonja Pucko Furman (poroč.), Marko Hafner

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: pogodba o zaposlitvi za določen čas - *transformacija* pogodbe o zaposlitvi za določen čas v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas - sodna razveza pogodbe o zaposlitvi

Zveza: ZDR-1 člen 54, 118, 118/1.

Jedro

Sklepanje pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki ni povezano z resničnim razlogom začasno povečanega obsega dela, je nezakonito in ni v skladu s 54. členom ZDR-1. Ker tožena stranka ni uspela dokazati, da je v tožnikovem primeru v resnici obstajal začasno povečan obseg dela, sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas ni zakonita.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani del sodbe sodišča prve stopnje.

II. Tožena stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo ugotovilo, da je bila nezakonito sklenjena pogodba o zaposlitvi za določen čas z dne 1. 9. 2018 za delovno mesto "vodja izmene", zato se šteje, da je sklenjena za nedoločen čas (I. točka izreka); da delovno razmerje med strankama ni prenehalo dne 30. 9. 2018, temveč še vedno traja z vsemi pravicami in obveznostmi, kot izhaja iz pogodbe o zaposlitvi z dne 1. 9. 2018 za delovno mesto "vodja izmene" (II. točka izreka). Toženi stranki je naložilo, da je dolžna tožnika pozvati nazaj na delo na delovno mesto vodja izmene in mu priznati neprekinjeno delovno razmerje za čas trajanja nezakonitega prenehanja pogodbe o zaposlitvi od 1. 10. 2018 do vrnitve na delo in mu navedeno obdobje vpisati v matično

evidenco pri ZPIZ Slovenije (III. točka izreka). Toženi stranki je naložilo, da je dolžna tožniku od 1. 10. 2018 do vrnitve nazaj na delo vsak mesec izplačati neto znesek nadomestila plače v višini 1.023,60 EUR, razen za obdobje od 31. 10. 2018 do 30. 1. 2019, v katerem se neto znesek mesečnega nadomestila plače zmanjša za mesečni neto znesek tožniku izplačanega denarnega nadomestila med brezposelnostjo v višini 673,95 EUR, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, v presežku pa glavni in podredni tožbeni zahtevek zavrnilo (IV. točka izreka). Odločilo je, da tožena stranka sama krije svoje stroške sodnega postopka in je dolžna tožniku povrniti stroške v višini 1.608,86 EUR v roku 8 dni, v primeru zamude pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po izteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila (V. točka izreka).

2. Tožena stranka vlaga pravočasno pritožbo zoper ugodilni del navedene sodbe zaradi zmotne ugotovitve dejanskega stanja, zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve določb pravnega postopka. Pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi in izpodbijani del sodbe spremeni tako, da v celoti zavrne tožbeni zahtevek oziroma razveže delovno razmerje med pravnima strankama tako, da ugotovi trajanje *delovnega razmerja* najdlje do odločitve sodišča prve stopnje, vse pa s stroškovno posledico. Podredno predlaga, da razveljavi sodbo sodišča prve stopnje ter zadevo vrne v ponovno odločanje. Nasprotuje ugotovitvi sodišča, da tožena stranka ni uspela dokazati začasno povečanega obsega dela, s katerim je pogodbo o zaposlitvi utemeljevala, pač pa zgolj negotovost glede nihanja obsega naročil, ki ga kot poslovnega rizika na strani delodajalca ni moč prevaliti na delavca. Vztraja, da je bila pogodba o zaposlitvi sklenjena za določen čas, ker je bil obseg dela pri toženi stranki začasno povečan iz razlogov predvidenega večjega števila naročil, ki jih je tožena stranka prevzela od hčerinske družbe A. na B. (tujina) v obdobju enega do dveh let in zagona proizvodnje tožene stranke, ki terja povečan obseg dela v obdobju prvih dveh let od pričetka. Nasprotuje dokazni oceni sodišča prve stopnje glede izpovedi prič C.C. in D.D. Sodišče je spregledalo, da sta priči izpovedali tudi, da so obseg naročil dejansko poznali v matični družbi in da iz izpovedi prič D.D. izhaja, da se navedeno trimesečno obdobje nanaša na operativna, torej redna naročila, da pa so očitno obstajali dogovori v okviru matične družbe, da se določena naročila začasno prenesejo iz B. na slovensko hčerinsko družbo. Meni, da je sodišče zmotno ocenilo izpovedi prič C.C., E.E. in F.F., ki so izpovedale v smislu, da so bila naročila v tem obdobju konstantna ter da se obseg dela ni kaj spremenil. Navedene izpovedi se nanašajo prav na obdobje prevzema naročil s strani b. družbe, torej za obdobje od enega do dveh let. Navaja, da je v postopku na prvi stopnji argumentirano navajala razlog za prenehanje *delovnega razmerja* v skladu s 118. členom ZDR-1 (objektivni in subjektivni), sodišče pa je materialnopravno zmotno zaključilo, da naknadno nastali poslovni razlog v nobenem primeru ne more biti upoštevan. Še bolj za to velja za ugovor tožene stranke glede porušenega zaupanja zaradi neresničnih navedb, do katerih se sodišče v izpodbijani sodbi ni opredelilo. Sodišče je spregledalo pripravljalne vloge tožnika z dne 5. 3. 2019, v kateri podaja očitke v žaljivem in podcenjujočem odnosu tožene stranke v njenih vlogah. Meni, da je tekom postopka prišlo do skrhanega odnosa med pravnima strankama. Priglaša pritožbene stroške.

3. Pritožba ni utemeljena.

4. Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijani del sodbe v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa na podlagi drugega odstavka 350. člena Zakona o pravnem postopku (Ur. l. RS, št. 26/99 in nasl. - ZPP) po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7. in 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem preizkusu je ugotovilo, da sodišče prve stopnje ni storilo bistvenih kršitev določb pravnega postopka, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti. Dejansko stanje glede odločilnih dejstev je bilo pravilno in popolno ugotovljeno, sprejeta odločitev pa tudi materialnopravno pravilna.

5. Neutemeljeno pritožba uveljavlja bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, ker sodišče ni upoštevalo ugovora tožene stranke glede porušanja zaupanja zaradi neresničnih navedb tožnika in ni sodno razvezalo pogodbe o zaposlitvi. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da izpodbijana sodba vsebuje jasne razloge o vseh odločilnih dejstvih, med njimi tudi ni nikakršnih nasprotij, niti niso v nasprotju z izrekom, zato je pritožbeno sodišče sodbo lahko preizkusilo. Sodišče prve stopnje se je ustrezno opredelilo do vseh pravno pomembnih zatrjevanih dejstev, prav tako pa je tudi ustrezno obrazložilo, zakaj ni sledilo predlogu tožene stranke za sodno razvezo pogodbe o zaposlitvi (38. točka obrazložitve). Neutemeljeno pritožba sodišču očita, da je spregledalo pripravljalno vlogo tožnika z dne 5. 3. 2019 (XIV. točka), v kateri tožnik odgovarja, "da je toženka že žaljiva do tožnika in ga podcenjuje, in sicer s tem, ko mu očita, da je v razmerju do iskanja zaposlitve pasiven in da zasleduje le interes po tem, da izpolnjuje minimalne pogoje ZPIZ, z namenom, da obdrži denarno nadomestilo za primer brezposelnosti." Nadalje je zapisal, da se s takšno izjavo toženke kaže njen brežbrižen odnos do ekonomske in socialne eksistence tožnika, saj je opisal svoje premoženjsko stanje in položaj, da namreč preživlja dva mladoletna majhna otroka. Pritožbeno sodišče pojasnjuje, da se do vsake posamezne navedbe strank sodišče prve stopnje ni dolžno opredeljevati. Gotovo pa navedba tožnika v XIV. točki obrazložitve pripravljalnega spisa ne kaže na to, da bi bili zgolj iz tega razloga skrhani odnosi med pravnima strankama, kar neutemeljeno zatrjuje pritožba.

6. Vsa vprašanja, ki jih tožena stranka ponovno izpostavlja v pritožbi, se nanašajo na navedbe oziroma stališča tožene stranke, podane že tekom dokaznega postopka na prvi stopnji. Sodišče prve stopnje se je do vseh navedenih vprašanj ustrezno opredelilo, pritožbeno sodišče pa se z razlogi izpodbijane sodbe strinja, v zvezi s pritožbenimi navedbami pa v skladu z določbo prvega odstavka 360. člena še dodaja:

7. Sodišče prve stopnje je pravilno in popolno ugotovilo vsa odločilna dejstva. Ta pa so naslednja:

- da sta stranki sklenili pogodbo o zaposlitvi z dne 1. 10. 2016, za opravljanje dela na delovnem mestu "vodja izmene", s polnim delovnim časom in za določen čas, za obdobje od 1. 10. 2016 do 1. 10. 2018 zaradi začasnega povečanega obsega dela;

- da sta stranki sklenili pogodbo o zaposlitvi z dne 1. 9. 2018, prav tako za opravljanje dela na delovnem mestu "vodja izmene", s polnim delovnim časom in za določen čas, za obdobje od 1. 9. 2018 do 1. 10. 2018 zaradi začasnega povečanega obsega dela;

- da je tožena stranka dejansko od 1. 10. 2016 do 1. 10. 2018 opravljala delo na delovnem mestu "vodja izmene";

- da so vse zaslišane priče in tožnik skladno izpovedali, da so s toženo stranko, ki je bila ustanovljena leta 2016, najprej sklenili pogodbo o zaposlitvi za določen čas, da jih preveri in kasneje med njimi naredi selekcijo, ter da se pri toženi stranki nikoli ni govorilo o začasnem povečanem obsegu dela, saj so bila naročila konstantna (C.C. - vodja logistike in vodja proizvodnje, D.D. - vodja kadrovske službe);

- da iz izpovedi C.C. izhaja, da je bila pri toženi stranki poznana ocena naročil in proizvodnje le za 3 mesece naprej, enako pa je potrdil tudi D.D.;

- da je pri toženi stranki v delovnem razmerju za nedoločen čas le približno 25 delavcev od skupno 70 delavcev.

8. Glede na navedene dejanske ugotovitve, je sodišče prve stopnje zaključilo, da tožena stranka ni dokazala obstoja razloga za sklenitev pogodbe o zaposlitvi z dne 1. 10. 2019 in 1. 9. 2018, to je začasno povečan obseg dela pri toženi stranki v obdobju od 1. 10. 2016 do 1. 10. 2018 glede na običajen obseg dela. Sledilo je izpovedbi C.C., da je tožena stranka v začetku potrebovala več delavcev, da so preverili, ali sploh znajo delati; da so naročila čez leto enaka, imajo pa vrhunce in padce. Iz izpovedi navedene priče, zaposlene pri toženi stranki kot vodja logistike in kasneje tudi vodja proizvodnje, je zaključilo, da pri toženi stranki v celotnem obdobju dveh let (za katerega je bila sklenjena med strankama pogodba o zaposlitvi z dne 1. 10. 2016) ni šlo za začasno povečan obseg dela, temveč je šlo za občasna nihanja v proizvodnji. Pojasnil je, da je v njegovi izmeni konstantno delalo 6 do 8 delavcev, njegovo izpoved pa je potrdil tudi Zoran E.E., ki je delal v izmeni, ki jo je vodil tožnik, enako pa tudi F.F. Tako se glede na izpovedi prič C.C. in D.D. (da je toženi stranki obseg naročil znan največ za tri mesece v naprej) izkažejo za netočne trditve tožene stranke, da je večje število naročil od B. družbe prevzela za obdobje od enega do dveh let.

9. Neutemeljene so pritožbene navedbe, da je v obravnavanem primeru dokazan začasno povečan obseg dela, ker so obstajali dogovori v okviru matične družbe, da se določena naročila začasno prenesejo iz B. na slovensko hčerinsko družbo. Sodišče prve stopnje v obsežno izvedenem dokaznem postopku po zaslišanju vseh prič ni ugotovilo, da je ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi s tožnikom z dne 1. 10. 2016 obstajal začasno povečan obseg dela, temveč nasprotno, da je tožena stranka zaposlovala večje število delavcev za določen čas, da jih preveri in kasneje med njimi naredi selekcijo, da je bila le navidezno sklenjena pogodba o zaposlitvi za določen čas zaradi začasno povečanega obsega dela, dejansko pa je tožena stranka na tožnika prenesla običajni poslovni riziko. Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da sklepanje pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki ni povezano z resničnim razlogom začasno povečanega obsega dela, nezakonito in ni v skladu s 54. členom Zakona o delovnih razmerjih (Ur. l. RS, št. 21/2013 in nadalj. - ZDR-1). Ker tožena stranka ni uspela dokazati, da je v tožnikovem primeru v resnici obstajal začasno povečan obseg dela, sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas ni zakonita. Zato je sodišče prve stopnje utemeljeno ugodilo tožbenemu zahtevku ter odločilo, da je bila pogodba o zaposlitvi za določen čas s tožnikom sklenjena nezakonito in se zato šteje, da je bila sklenjena za nedoločen čas, da tožniku pogodba o zaposlitvi za določen čas ni zakonito prenehala in da je tožnik pri toženi stranki v delovnem razmerju za nedoločen čas, ter s tem v zvezi ugodilo reparacijskemu in delno reintegracijskemu zahtevku. Ker je tožnik v obdobju od 31. 10. 2018 do 30. 1. 2018 prejemal denarno nadomestilo med brezposelnostjo v višini 673,95 EUR, je navedeno pravilno upoštevalo v reparacijskem zahtevku.

10. Pritožba neutemeljeno uveljavlja zmotno uporabo materialnega prava v zvezi z možnostjo nadaljevanja *delovnega razmerja* med tožnikom in toženo stranko. V prvem odstavku 118. člena ZDR-1 je določeno, da če sodišče ugotovi, da je prenehanje pogodbe o zaposlitvi nezakonito, vendar glede na vse okoliščine in interes obeh pogodbenih strank nadaljevanje *delovnega razmerja* ne bi bilo več mogoče, lahko na predlog delavca ali delodajalca ugotovi trajanje *delovnega razmerja* najdlje do odločitve sodišča prve stopnje, prizna delavcu delovno dobo in druge pravice iz *delovnega razmerja* ter mu prizna ustrezno denarno povračilo.

11. Sodišče prve stopnje ni sledilo predlogu tožene stranke za sodno razvezo pogodbe o zaposlitvi, saj ni ugotovilo, da glede na vse okoliščine in interes obeh pogodbenih strank nadaljevanje *delovnega razmerja* med strankama ne bi bilo mogoče. Neutemeljeno je tudi pritožbeno sklicevanje na zmanjšan obseg proizvodnje in v tem smislu na morebitne poslovne razloge za odpoved pogodbe o zaposlitvi. Tožena stranka je namreč s tabelo, ki predstavlja predviden obseg naročil (B6), na naroku dne 22. 1. 2019 (list. št. 40) dodatno dokazovala, da se je obseg v proizvodnji zmanjševal in ne povečeval in da je zato ob sklepanju pogodbe o zaposlitvi s tožnikom za določen čas utemeljeno verjela, da bo za obdobje od 1 do 2 let obstajal začasno povečan obseg dela, česar pa zaslišane priče niso potrdile. Z enakimi razlogi se je zavzemala za sodno

razvezo, ki pa po pravilnem zaključku sodišča prve stopnje ne morejo utemeljiti sodne razveze pogodbe o zaposlitvi. Pritožba se tudi neutemeljeno sklicuje na izgubo zaupanja v zvezi s pripravljalno vlogo tožnika z dne 5. 3. 2019, saj zgolj zaradi vložitve tožbe in varovanja temeljnih pravic iz *delovnega razmerja* tožniku ni mogoče očitati zlorabe pravic ali izgube zaupanja. Tožnik je v pripravljalni vlogi utemeljeno opozarjal na vprašanja njegove ekonomske in socialne varnosti in pri tem izrazil prizadetost, da mu je tožena stranka očitala izigravanje sistema, ker je prejemal denarno nadomestilo za primer brezposelnosti. Pritožbeno sodišče soglašajo z ugotovitvijo sodišča prve stopnje, da je tožnik delo pri toženi stranki vseskozi opravljal vestno in brezhibno, v kolikor temu ne bi bilo tako, mu tožena stranka tudi ne bi ponudila v podpis nove pogodbe o zaposlitvi z dne 1. 9. 2018.

12. Ker niso podani niti uveljavljani pritožbeni razlogi in niti razlogi, na katere mora pritožbeno sodišče paziti po uradni dolžnosti, je pritožbeno sodišče pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo izpodbijan del sodbe sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

13. Tožena stranka s pritožbo ni uspela, zato sama krije svoje stroške pritožbenega postopka (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 154. člena ZPP).

Datum zadnje spremembe: 20.05.2020